1e Jaargang, nummer 10, 13 september 2024

REFO TIJD

Blad van het Instituut voor Calvinistische Studiën i.s.m. de Nederduits Gereformeerde Kerk (1571) - De moederkerk van Nederland sinds 1579. ‘Geen kerk zal over een andere kerk heersen, geen taakuitvoerder over de andere taakuitvoerder.’ (Kerkorde Emden, 1571)

DOOYEWEERD EN DE STRIJD TEGEN DE DEUS EX MACHINA II

Iemand zei eens : ‘Iemand die het lijden ontwijkt is een slaaf van gemak.’ Iemand anders zei eens dat de mens niet geschapen is voor het gemak. De mens wil iets bereiken, zij willen pijn en lijden voelen, ze willen iets overwinnen.

Je kunt je er niet van afzonderen. We moeten door het lijden heen om ons te ontwikkelen, maar de psychiatrie bestempeld lijdensgezindheid als een geestesziekte. Zo wordt het lijden nog erger bezwaard, als een farao die niet wil laten gaan. De farao houdt de mens in slavernij tot het gemak, tot de vleespotten en de drugspotten, want het land verdient er goed aan. De farao wil dat je consument blijft.

Zo is dit ook het christendom binnengeslopen. Velen weten niet wat er gaande is, en velen weten niet dat ze het niet weten. Er is een grote deus ex machina in het christendom binnengeslopen, van gemakkelijke oplossingen, die slechts placebo’s zijn.

Zulke deus ex machina’s zijn : ‘Oh, Jezus heeft alles al opgelost, dat moet je gewoon geloven,’ en : ‘Jezus is voor al je zonden gestorven. Dat moet je geloven, en zo ben je behouden. Klaar.’ Of even een zondagsgebedje bidden en dan Jezus in het geloof aannemen. Klaar. Het is een leugen, mensen, waar de gereformeerde vaderen veel op hebben gewezen. De kerk is bijna geheel ingenomen door de deus ex machina, en de kerk slaapt. Dooyeweerd wees op de hogere filosofie, maar wie luisterde ?

Dooyeweerd streed tegen de deus ex machina van simpele en snelle oplossingen die totaal aan het probleem voorbij gaan. Ook Calvijn streed er tegen. Ze hadden geen simpele theologie voor de mens klaarliggen, zoals vandaag de dag het veelal gepredikt wordt. Gemak dient de mens, en de mens is tot slaaf geworden, tot religieuze consument, alsof het een verzekering is. Het behoort allemaal tot de hedendaagse financiele krankzinnigheid die ook de kerk heeft ingenomen, en waar Paulus al tegen waarschuwde. Er zouden wolven komen die de kudde niet zouden sparen. De mens moet loskomen van die rammelaar, maar luistert de mens wel ? Men vangt er soms wel wat van op, en knikt dan : ‘ja, ja’, maar toch gaan ze er rustig mee door, met hun grote deus ex machina die zij aanbidden en op de voet volgen. Ze zijn in een hypnotische toestand.

We kunnen dus stellen dat de deus ex machine een sjoemelmiddel bij uitstek is. De deus ex machina is de aanbidding van het gemakkelijke, terwijl zo de diepte van de ziel sterft. De deus ex machina heeft het gemakkelijke tot norm gesteld en vervolgd een ieder die niet aan deze norm voldoet.

We kunnen met Calvijn stellen dat er hen zijn die Jezus volgen om de edik aan te nemen die hem geboden werd. Maar Jezus wees de edik af, want het was een deus ex machina, als de verboden vrucht, die ook wel Septus wordt genoemd in de nieuwe bijbel. De Septus draait alles om in het brein van de mens. Dat de man sterker zou zijn dan de vrouw en over de vrouw zou heersen was iets van de zondeval, geenszins van de paradijselijke situatie. De Heere had tegen Kaïn gezegd dat de zonde als een belager aan de deur lag, maar dat Kaïn over de zonde diende te heersen. Daarom klopt het ook niet wat er in sommige kerken over vrouwen wordt gezegd. Dan deelt men in de zonde van het paradijs, in de deus ex machina, want dat is wel heel gemakkelijk. De man wil over de vrouw heersen. De man moet over de zonde heersen, over het vleselijke. Zowel man en vrouw moeten dat.

Nietzsche streed ook tegen de deus ex machine, die hij een valse troost van verschijnselen noemde, in plaats van geestelijke kennis. Diepte-filosofen proberen door hun werk een antistof te maken tegen de deus ex machina van bedrieglijke gemakszucht. De deus ex machina wordt goed verkocht en houdt de mensen verslaafd aan de matrix. Ook in de nieuwe bijbel wordt de strijd tegen de valse troost besproken, die de mens in de houdgreep houdt, ten koste van de diepere kennis. Het houdt de mens in slaap. De mens kan zo niet ontwaken. Het houdt de mens onderwater. De deus ex machina is een verschrikkelijk zeemonster die zijn slaven niet wil laten gaan. Het ding heeft vele tentakels, en is de moeder van de matrix.

MK ultra is zijn oudere broertje. Een slachtoffer van MK Ultra stelde dat niet iedereen op deze planeet een ziel heeft. Het slachtoffer van MK Ultra stelde dat in feite veel van hen gewoon projecties zijn van programmeringen. En dat is alles waar ze in geïnteresseerd zijn, om deze programma's draaiende te houden. Het is AI, kunstmatige intelligentie, want ze hebben geen ware intelligentie. Het slachtoffer van de MK Ultra noemde deze AI projecties 'messengers'. 'Messengers' hebben een andere soort ziel. Deze messengers zijn hier om hen die een ziel hebben te verzoeken en te onderdrukken, rond te bazen. Ze doen het vrij effectief, stelt het slachtoffer van MK Ultra, maar als je teruggaat naar de wortels dan zijn het co-optive bots die geen ware creativiteit hebben.

Hoe kun je weten dat je slachtoffer bent van MK Ultra ? Aan de hand van welke punten ?

#1 Je bent geprogrammeerd te geloven dat vlees goed voor je is, dat het zo hoort, dat dieren daar voor zijn, terwijl het totaal onbijbels is en tegennatuurlijk.

'Ja, maar wilde dieren doen het ook,' is een drogreden, want de natuur is gevallen, en het zijn slechts zinnebeelden.

#2 Je bent geprogrammeerd te geloven dat het normaal is om vullingen te hebben, bot-implantaten, en wortel-kanaal-behandelingen, het doden van de zenuw, om het dode bot zo op te vullen met lichaamsvreemde rommel, terwijl het voor veel complicaties zorgt in de mens, en het daar als een tikkende tijdbom zit.

#3 Je bent geprogrammeerd om te geloven dat als je niet gelooft en handelt zoals het in jouw kerk of religie geleerd wordt, dan wordt je voor eeuwig gemarteld in dat wat ze de 'hel' noemen, wat totaal niet bijbels is.

'Ja, maar Openbaring zegt,' is een drogreden, want het is een allegorisch boek.

'Ja, maar Jezus zei,' is ook een drogreden, want Jezus sprak in gelijkenissen. Daar komt bij dat Jezus Aramees sprak, wat een dichterlijke taal is met meerdere betekenissen.

Er zijn nog wel meer punten, maar tot zover maar even. Dit is de grote drietand van MK Ultra, gebracht door de ziellozen, de AI Messengers. Zij hebben een kunstmatige ziel en een kunstmatig bewustzijn.

Dooyeweerd maakte onderscheid tussen het naïeve dingbegrip en het vakwetenschappelijke functiebegrip. Velen gaan met God en Jezus om als met een ding, als een voorwerp, terwijl het om een filosofisch onderwerp gaat wat in haar functionaliteit besproken dient te worden. Ook C. Steenblok streed tegen de Laodiceaanse voorwerpelijkheid, en stelde het aan de kaak.

Hierin is het belangrijk te komen tot kritische zelf-inkeer om de onzelfgenoegzaamheid van alles onder ogen te komen, stelt Dooyeweerd. (De Wijsbegeerte der Wetsidee I, p. 51)

Dooyeweerd hamert, net als C. Steenblok overigens, op het belang van kritische bezinning op de mogelijkheid van de filosofie. Daarbuiten is het een vicieuze cirkel. Men moet komen tot de kritische grondvragen naar haar eigen mogelijkheid. Dit is dus ook kritische zelfbezinning. Dooyeweerd noemt het reflectief denken de kritische zelfbezinning op het grondidee wat heenwijst naar de eigen apriorische voorwaarden die buiten en boven de tijd staan, in de eeuwigheid dus, als de grondwaarden. De reflectologie heeft al die lijnen gevolgd en doorgemeten, tot de bron, om ze daar aan te zuiveren, in de a priori prisma, opdat ze zich niet laat bedriegen door projecties.

De Ex Deus Machina, de kunstmatige machinale afgod van het sjoemelende en egoïstische gemaksdenken, van naïef dingbegrip dus, kan alleen zo uitgeschakeld worden. Zo kan ook de MK Ultra en de matrix instorten.

Dooyeweerd stelt dat de mens weer gedreven moet worden tot zijn apriorische grenzen en zo grensbegrip moet gaan krijgen, om los te komen van naïef dingbegrip. Dit wordt ook besproken in de nieuwe bijbel. Men moet weer grensgevoelig worden. Dit gebeurt in de lijdensgezindheid, in het op waarde schatten van het lijden. Het is de smalle weg terug tot het kruis wat overboord is gegooid. Met het overboord gooien van het kruis heeft men de armen en de dieren overboord gegooid, wat tegengesteld is aan de ark van Noach. 'Neem uw kruis op, en volg mij.' Kies niet voor de gemakkelijkste weg, de weg van de minste weerstand, maar kies voor de beste weg, de weg die naar huis leidt.

Het medicijn : breken met zelfgenoegzaamheid, stelt Dooyeweerd. De mens heeft zichzelf lopen spekken met zelfgenoegzaamheid, en de weg is moeilijk terug te vinden. De mens is verstrikt geraakt in de webben van het egoïsme. En het egoïsme zoekt het hart te doden. Het egoïsme zoekt de ziel uit te doven. Het kan me niet schelen wat u denkt over uw kerk of geloof. Wij als predikanten moeten deze boodschap prediken, anders zouden wij ook bloed aan onze handen hebben. Wij mogen niet liegen. Wij moeten de waarheid prediken. Wij hebben een grote verantwoordelijkheid. Dat is wat pastorale zorg is. Wij zijn wachters op de muren, en er is een geestelijke oorlog.

Dooyeweerd waarschuwt voor speculatieve filosofie die niet is doorgetoetst, die heeft lopen

verabsoluteren buiten het grensbegrip om, en zo tot dingbegrip is vervallen, diep afgevallen van het Archemedische punt. Dooyeweerd noemt dat deze speculatieve stromingen dus onkritisch zijn, zich niet aan de grenzen hebben vastgehouden, en zo mee zijn gesleurd van speculatie tot speculatie. Zo hebben ze hun wereldrijk gebouwd, waarin ze al heel ver zijn. Ze hebben succes gehad met het goud der dwazen, maar als de zondvloeden komen houdt het gaan stand. Ze komen en ze gaan. Hij noemt het innerlijke voosheid, holle klanken. Hij noemt Calvijn die de gehele speculatieve wijsbegeerte aan diggelen sloeg met zijn ‘God is niet aan de wet onderworpen.’ God wilde zichzelf geen naam maken, maar zich in het kritische opstellen. Of je vervalt tot dingbegrip, of je komt tot kritiekbegrip, waar C. Steenblok en F. Mallan ook zo op hamerden in de 1953 stroming. Uiteindelijk is dat het herstel van de zondologie, van het kritisch denken. In die zin was Dooyeweerd een voorloper van de 1953 beweging.

Dooyeweerd noemt dat de natuur-zijden van de tijdelijke werkelijkheid gelijktijdig zin-zijden moeten zijn, anders zou er geen begrip mogelijk kunnen zijn. De zonde noemt hij de opstand tegen de ware arche van de kosmos die soeverein is, de ware bron, het Archemedische punt. Het is de afval van de volheid van de zin. Door deze breuk ontstond de deus ex machina. De gehele natuur werd meegesleurd in deze val, en zo werd de mens zinloos.

Het wereldse gods-idee draagt een theïstisch masker, maar is de oorzaak van de menselijke rede, stelt Dooyeweerd. Zij is het afgods-idee van de immanentie filosoof. Het is de verabsolutering van het relatieve, en daarmee afvalligheid van God, stelt Dooyeweerd. De kritische zelfbezinning moet fundament zijn, anders is het allemaal niets waard, en bouwt men op zand. Vandaar dat 1953 moest komen.

BESPREKING VAN CALVIJN’S COMMENTAAR OP PSALM 8

Het commentaar van Calvijn op psalm 8 is van een duizelingwekkende schoonheid. Nu is dat niet lichtvaardig gezegd, maar vanwege de enorme diepte van een stuk geopenbaarde natuur, wat de mens zeker nodig had in zijn uittocht uit de klauwen van het materialisme van de katholieke kerk in de reformatie van de jaren 1500. Elke psalm die Calvijn besprak was als een stap dieper de wildernis in, verder weg van de gruwelijke dictatuur die de katholieke kerk had opgericht.

Is het wonderlijk verschijnsel van aarde en het leven onze moeder ? Vers 2 van psalm 8 spreekt : 'Hoe wonderlijk is Uw naam op de ganse aarde.' Calvijn stelt dat David niet slechts dankbaar wilde zijn naar de weldaad van God, wat overigens een zeer moederlijke weldaad is, maar David wordt vervoerd tot bewondering van haar. David had een lied voor haar geschreven. Het gaat de psalmist dan om de ruime stof van de orde in de natuur, maar meer nog om de eigen ervaring die de psalmist heeft, want dit is de meest schitterende spiegel, de ervaring van leven. In deze spiegel kan de psalmist God zien, oftewel de hogere natuurrede. Dit was volgens Calvijn geen passieve bewondering. Integendeel. Het was een oefening van godsvrucht. De psalmist wilde er deel aan hebben, en wilde er in opgaan, in het scheppingswerk van onschatbare waarde. Calvijn stelt terecht dat de naam van God niet slechts God is. Daar neemt Calvijn geen genoegen mee. Nee, het is de kennis. De psalmist bewondert niet het redeloze, maar de rede, de kennis. De psalmist gaat zichzelf niet te buiten aan loze ervaringen. Het is de ervaring van studie, van het leren kennen van de hogere natuur. Calvijn merkt dan terecht op dat het niet om het wezen God gaat, maar om de werken, om de deugden. God is geen zelfstandig naamwoord, maar een werkwoord, een principe.

Uit : De Contextuologie, uitgave : COAB
